

Suzuki-metodin luoja on japanilainen viulunsoitonopettaja, toht. Shinichi Suzuki (1898–1998). Hän opiskeli Japanissa ja Euroopassa, jossa tutustui länsimaiseen kulttuuriin.

Tohtori Suzukin menetelmää kutsutaan äidinkielen metodiksi, joka perustuu oivallukseen siitä, että jokainen lapsi oppii oman äidinkieltensä riippumatta sen vaikeudesta. Lapsi kuulee päivittäin omaa kieltään, matkii sitä ja hallitsee sen suvereenisti ennen kuin oppii lukemaan. Lahjakkuus ei siis olekaan synnynäistä, vaan riippuvainen oikeanlaisesta ympäristöstä.

Aluksi ideaa sovellettiin viulunsoitonopiskeluun. Suzukin oppilaat esiintyivät ensimmäisen kerran Tokiossa v. 1942 ja v. 1947 perustettiin Talent Education -instituutti Matsumotoon. Instituutti on nykyään metodin kehto. Läntiseen maailmaan metodi levisi 1960-luvulla.

Nykyään Suzuki-metodin avulla opetetaan viulun-, alttoviulun-, sellon-, huilun-, nokkahuilun-, pianon-, kitaran- ja harpunsoittoa sekä laulua. Pohjois-Kymen musiikkiopistossa metodin avulla opiskellaan viulun-, alttoviulun-, huilun- ja pianonsoittoa sekä vuodesta 2009 alkaen ensimmäisenä Suomessa nokkahuilua.

Musiikkiopiston oppilaiden vanhemmat perustivat v. 1986 Pohjois-Kymen Suzukisoittajien tukiyhdistyksen lastensa soitonopiskelun ja kesäleiritoiminnan tukemiseksi.